

Η ΔΙΑΒΟΛΟΠΟΘΗΚΗ.

LE DIABLE ET MON DROIT,
HONNI SOIT QUI MAL Y PENSE.

ΤΟΜΟΣ Η΄.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτ.
ἀνὰ 12 φύλλα Δραχ. 3

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φύλλ:
24. Φράγ. 7.

ΑΡΙΘ. 90—94.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἢ
γραμμὴ ὀβολ. παλ. 3.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται
ἐνταῦθα εἰς τὸ Τυπογραφ.
« Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ » ἢ
παρὰ τῷ Συντάκτῃ Κυρίῳ
Φ. ΟΛΛΗ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 23 Ἀπριλίου 1864.

Η ΣΥΝΘΗΚΗ.

Ἐξομολογηθῆναι πάντων καὶ τὴν πολυποθητὸν ταύτην Συνθήκην, ἀλοίμονον! μᾶς εἶνε πολυπόθητος — καίτοι οὔσα ἢ ἀντὶ πολιτικῆς ὑπάρξεως καὶ ἐθνικῆς ἐλευθερίας καταστροφή καὶ ἀπογύμνωσις τοῦ Ἰονίου. — Ὅποτεν ἐπικρίνοντες τὴν αἰσχροκερδῆ πολιτικὴν τῶν γενναίων Προστατῶν μας ἐλέγομεν ἄχρι τῆς χθὲς καὶ πρώην ὅτι ἡ Ἀγγλία φέρεται πρὸς τὴν Ἐπτάνησον ὡς ὁ Ἀηστὴς ὁ ἀνταλάττων τὴν ζωὴν μὲ τὸ βαλάντιον τοῦ ληστευομένου, ἢ ἔκφρασις μας αὕτη ἔτυχε νὰ σκανδαλίση τοὺς ἀριστάρχας τοῦ τόπου, οἵτινες, εἴτε ἐξ ἀγαθοπιστίας, εἴτε ἄλλως πως, πιεσέουσιν εἰς τὸν χρυσοῦν αἰῶνα τῆς Ἀγγλίας· ἀλλ' ἢ ἐπὶ ἐσχάτων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας συνομολογηθεῖσα σύμβασις, δι' ἣν ἀχρεωστήτως καὶ ὄνευ λόγου ἐκ τοῦ πτωχοῦ μας Ταμείου χωρηγοῦνται ἀδραὶ συντάξεις καὶ μεγαλοδωρῆαι εἰς Ἀγγλοὺς ὑπηρέτους καὶ εἰς βρετανικὰ νευρόσπασα, ἐδικαίωσαν, κακῆ μοίρα, πληρέστατα τὴν τρώωρον ἐκείνην μας ῥῆσιν. — Καὶ τί ἄλλο εἶνε ἢ ληστρική ἀρπαγή, ἢ καταναγκαστικὴ αὕτη ἐνιαυσία πληρωμὴ 12 περίπου χιλιάδων λιρῶν στερολιῶν εἰς τοὺς Παρίας καὶ Τυχοδιώκτας τῆς Ἀλβιανῆς;

Καὶ τί εἶνε, ἂν ὄχι κλοπῆ, ἢ μεγαλοδωρῆαι 430 λιρῶν εἰς τοὺς ἀπώλειας καὶ ἐξώλειας τῆς Μεγά-

λης Βρετανίας; Γράφε, ὦ Ἱστορία τῶν ἐθνῶν, γράφε καὶ τοῦτο, ὅτι τῆς Ἀγγλίας, καὶ αὕτη ἢ ἐλεημοσύνη, εἶνε ἐγκλημα καθοσιώσεως. — Ἄλλὰ τί λέγομεν ἐγκλημα; μήπως οἱ δῆμοι δὲν πληροῦνται τὴν ἐννομον ἀνθρωποκτονίαν τῶν καὶ αὐτῶν τῶν τῶ θύματι.

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟ ΣΤΟΙΧ: Α΄.

Πρόσωπα δικαιούμενα εἰς συντάξεις ἐκ τῶν προσόδων τῶν Ἰονίων Νήσων.

Ἐλεημοσύνη, Ἐπτάνησα, κάμπετε ἐλεημοσύνη
Στοὺς μαύρους τοὺς ξυπόλυτους τοῦ ἡ Ἀγγλία ἀφίνει,
Δόσε τοῦ Μπέικερ καὶ τοῦ Μπάρ, τοῦ Βλέαρ καὶ τοῦ Βοῖδι,
Τοῦ Κωλογιάννη, τοῦ Κολθόροτ, ποῦν πεινασμένοι λόρδοι,
Τοῦ Φάλκονα, τοῦ Φρέϊζερ, τοῦ Γύσορν, τοῦ Χαντόν,
Στόν Χάντερ, ζὸν Κύρ Πάτρικα, στόν Λώρενς Λοχαγόν.
Στόν Μάρκις, Πῆς καὶ Ρακηνόν, στοὺς Ρεῖς καὶ Ρινόλους,
Εἰς τὸν Στηχάους Ρόβερτον καὶ εἰς τοὺς Στηθβενς ΟΛΟΥΣ(α),
Στοῦ Τόμφων τὸν Βρυκόλακα, μήπως ματαφοφῆση,
Στόν Γουῖλσον καὶ στόν Γουδάουζ ξάκουστους ζῶ μεθύσι
Πολλὰ δὲν θέ νὰ δίνετε, μονάχα ἐφτά χιλιάδες
λίρες τριακῆσαις καὶ ἑκατὸ γιὰ εἰκοσιεφτά φαγάδες!.

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟ ΣΤΟΙΧ: Β΄.

Πρόσωπα ὧν αἱ ἀποζημιώσεις ἔνεκα ἀπωλείας τῆς

(α) Ἐξαιρούμεν τῆς Οἰκογενείας Στηθβενς τὸν ἐντιμὸν
Κύριον Ἀβδ-ἀλλὰ, ὅστις καίτοι δικαιούμενος εἰς συντάξιν παρητήθη αὐτῆς. Ἀφεσίμ!

ΤΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΛΗΞΟΥΡΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΠΟΛΙΤΕΥΤΙΚΗ ΕΝΔΕΙΞΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

θέσεώς των εἰσὶ πληρωτέαι παρὰ τῆς Ἑλλ. Κυβερ-
νήσεώς πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἄγγλον Πρέσβυρ.

Ελεημοσύνη, ὦ Ἕλλάς, κάμε ελεημοσύνη
Σ' ἐκειοὺς ὅπου θὰ χάσουνε τὴν θέσιν τὸ φαρδίνι·
Δὲν ἔχουνε δικαίωμα; Ψέμματα, ποίος τὸ λέει;
Δὲν εἶνε τάχα ὅλοι τους Ἄγγλοι διακοναρέοι;
Ἔερεϊ κ' ἡ Ἀγγλία, κάμμία φορὰ, ἀνταμοιβὴ νὰ δίνῃ,
Καὶ μὲ τὰ ξένα χρήματα νὰ κἀνῃ ελεημοσύνη.
Ελεημοσύνη κάμε Ἕλλάς τοῦ Μπέικερ, τοῦ Κοκάτου,
Τοῦ Κολχαοῦν ποὺ Δικαστὴς ἐστάθη τοῦ Ἀνωτάτου,
Εἰς τοὺς Δεμπιάζη, Ντέβερελ, ζὸν Φόρεστ ζὸν Ντεντίν,
Πρὸ πάντων δὲ στὸν Δέθερτον (γιὰ τὸν Παπὰ ληστήν)
Εἰς τὸν Γυφρὲν καὶ Γρήνηγοῦδ, στὴν Λεῖν, τὸν ληρολίον
Ποῦ μὲ τὸν μπαμπακόσπορον τὸς ἔλαμε καλόν!
Δόσε καὶ σ' ἓνα Λάζαρο, δόσε καὶ τοῦ Μινάρη,
Τοῦ Μοντανίνη Λοχαγοῦ καὶ τοῦ Ρουγκιέρη Φλάρη!
Τοῦ Μόρεϊ καὶ τὸν ὕδρωτα ὁπάχυνε στὸν Τόρνο,
Τοῦ Πέρμης καὶ τοῦ Οὐγγαροῦ che non valeva un corno.
Τοῦ Σάργεντ ὅπου ἐδόουλεψε τοῦ τόπου μας τὰ δίκην,
Τοῦ Κουῖνλανδ καὶ τοῦ Στάνη μας τὰ δεκατρία καπίκια.
Δόσε τοῦ Σέλλα Σαλθατώρ, δόσε καὶ τοῦ Τορίνη,
Τοῦ Πρεβεδοῦρου Γουδάουζ νάχη πολλὰ νὰ πίνῃ.
Κι' ἂν σ' ὅλους δόσης τότενες δόσε καὶ τοῦ Κύρ Γούλφου
Ὁπάχαμε στὴν Ἑνωσι μέρος brillante Μπούφου.
Μὰ ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἀνωθεν ποῦ ἡ ἐλεήμων Μοῦσα
Ἐναν πρὸς ἓναν ἔψαλε, γελῶσα καὶ θρηνοῦσα,
Διακοναρέοι ἄλλοι τρεῖς ἦταν νὰ ἐλεηθοῦνε,
Μὰ ὁ ἓνας μᾶς ἀπέθανε καὶ λέμε ἐκειοὺς ὁπαῖνε:
Ὁ ἓνας εἶνε Ἀλέξανδρος κ' ὁ ἄλλος Βουλουέρος
Ὁπάχυνε νὰ λάβουνε τὸ ελεημοσύνης μέρος.
Δὲν εἶνε πολλὰ τὰ ψυχικὰ τὰ στερνὰ ἐτοῦτα οὐλα,
Μόνον χιλιάδες τέσσαρες παρὰ κημμιά λιροῦλζ.
Ἰπομονὴ Ἑλλάδα μας, ἄς γένη ελεημοσύνη
Στοὺς μαύρους τοὺς ξεβράκωτους ποῦ ἡ Ἀγγλία ἀφίνει,
Ὅσο κι' ἂν θε νὰ ζήσουνε, μιὰ μέρα θὰ ψοφήσουν
Κι' ἐλπίζουμε παρὰ πολὺ πῶς δὲ θὰ μᾶς στοιχίσουν!

ΑΝΤΑΣΤΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΠΤΑ ΑΥΤΗΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ.

Ἀγαπημένες κόρες μου, Σειρήνες σκλαβωμένες,
Σ' ἐπὶ ἀγκαλιὰ τῆς μάνα σας ῥιφθῆτ' ἀγκαλιασμένες!
Ἐλάτε νὰ σᾶς ἀσπασθῶ, ἐλάτε νὰ σᾶς σφιξῶ,
Τὸν πόνο τῆς καρδοῦλάς μου γιὰ πάντοτε νὰ πνίξω,
Στεφθῆτε μὲ λουλούδια.
Καὶ τραγουδῆστ' ἐλευθεραὶς ἐλευθερα τραγοῦδια.
Ἐλάτ, ἐλάτε ἓνα φιλι ἀκόμη νὰ σᾶς δώσω.
Δόστε τὰ χέρια, σ' τὸ χορὸ γιὰ νὰ σᾶς κημαρώσω.

Μὴ τὸ χορὸ ἐξέχασε ἀπ' τὸ δευμὰ κάμιά σας,
Μήπως ἀπὸ τοὺς στεναγμοὺς ἐπνίγηκ' ἡ λαλιά σας;
ὦ, κόψετε λουλούδια
Καὶ τραγουδῆστ' ἐλευθεραὶς ἐλευθερα τραγοῦδια.

Σᾶς βλέπω, στάζει φλογερὸ τὸ δάκρυ σας ἀκούα
Κ' εἶνε ἀναμένο κάρδουνο ἢ γλωῦσα σας στὸ στήμα,
Τὸ βλέμμα εἶχατ' ἀστραπὴ καὶ κεραυνὸ τῆ γλωῦσα,
Σ' τὰ τόσα σας μαρτύρια, σ' τὰ βάσανα τὰ τόσα!
Πλὴν τώρα στὰ λουλούδια
Καθῆστε μὲ τὴν μάνα σας καὶ ψάλετε τραγοῦδια
Κι' ἂν εἶχαν τὰ ποδιάριατὰς μὲ σίδερα δεμένα,
Σ' τὸν ξέρον δὲν ἐκλίνατε ποτέ σας τὸν αὐχένα.
Γιὰ τοῦτο σ' τὸν λαιμὸ θηλειὰ τῆ νύχτα σᾶς περνοῦσε,
Πλὴν τὸ σχοινὶ στὸν ὕπνον τοὺς φεῖδι τοὺς κυνηγοῦσε.
Σὲ δροσερὰ λουλούδια
Τραγοῦδια τώρα ψάλετε, ἐλευθερα τραγοῦδια.

Ἀπὸ τὰ κρημισμένα σας ἐβγήκατ' ὄλαις κίστρα,
Καθὼς ἀπὸ τὰ σύγνεφα βγαίνουν τῆ νύχτα τ' ἄστρα,
Σὰν ἱρις ὅπου χρώματα ἐφτὰ παρουσιάζει,
Καὶ καταπαύει ἢ βροχὴ καὶ ὁ καιρὸς ἀλλάζει,
Καθῆστε στὰ λουλούδια
Καὶ τραγουδῆστε ἐλευθεραὶς ἐλευθερα τραγοῦδια

Ἀλλὰ στὴν τόση σας χαρὰ, γιατί τόση κατήφεια;
Μὴ καὶ τὸ θάρρος κόραις μου, ποῦ εἶχατε σ' τὰ στήθεια
Ὁ Ἄγγλος κατεδάφισε; Νὰ σᾶς ἰδῶ σταθῆτε.
Γιατί δὲν μὲ ἀποκρίνεσθε; γιατί δὲν μ' ὀμιλεῖτε;
Καθῆστε στὰ λουλούδια
Καὶ τραγουδῆστε κόραις μου ἐλευθερα τραγοῦδια.

Ἄοι, ἐννοῶ τὸν πόνο σας καὶ διατί λυπεῖσθε...
Γιατί ὄλαις ἢ κόραις μου εἰς τὸν χορὸ δὲν εἰσθε...
Γιατί σ' τὸ χέρι δὲν βαστῶ τὸ σκήπτρο τὸ μεγάλο...
Τοῦ Κωνσταντίνου τὸ σπαθὶ μιὰ μέρα θενὰ βάλω,
Καὶ τότε σὲ λουλούδια
Θὰ ψάλτε ὄλαις γύρω μου ἐλευθερα τραγοῦδια.

Μὴ θουροκόμενα στρέφετε τὰ μάτια σας στὸ Σοῦλι!
Τὰ κόκκαλα ποῦ ἄταφα σὲ γῆ κοιμῶνται δούλη,
Θὰ τρίξουν καὶ θὰ ἀναστηθοῦν μιὰ νύχτ' ἀνδρωμένα,
Ἡ Δέσπω πάλι θὰ φανῆ μὲ ἄρματ' ἀσημένια,
Καὶ ἐπάνω σὲ λουλούδια
Ὁλαις θὰ ψάλτ' ἐλευθεραὶς ἐλευθερα τραγοῦδια.

Κι' ἂν ἔφαγε ὁ Ἀλήπασας τὴν Πάργα σὺν θερίο
Φτερά καὶ νύχια ἔκαμε; στὸ στήθος του τὸ κρῦ
Ἐστοίχισε καὶ ἔχασε τοῦ ὕπνου τῆ γαλήνη!
Τὰ σπλάγγνατου κατέτρωγε κ' ἐμούγκριζεν ἐκείνη...
Καὶ ἐκεῖ εἰς τὰ λουλούδια
Μιὰ μέρα θενὰ ψάλομε ἐλευθερα τραγοῦδια,

Τὰ μέτωπά σας ἰλαρὰ σηκώστε ὄλαις τώρα
Θὰ τα σκεπάσουν σύγνεφα, ἀλλὰ δὲν ἦλθε ἡ ὥρα...
Τότε θὰ χύσουν ἀστραπαῖς, καὶ γι' ἄλογα στὴν πάλη,
Ἡ μιὰ θὰ πάσῃ τὸν Βρόγγῳ, τὴν θάλασσα ἢ ἄλλη...
Σὲ δροσερὰ λουλούδια
Καθῆστε τώρα κόραις μου καὶ ψάλετε τραγοῦδια.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Δόστε τὰ χέρια στὸ χροῖ γιὰ νὰ σὰς καμαρώσω,
Γιατὶ στὰ χέρια αὐριο φυσέκια θὰ σὰς δώσω,
Κ' ἐκεῖ, ἐκεῖ, θὰ σὰς εἰπῶ, θὰ φάμε καὶ θὰ πιούμε,
Μπροστὰ εἰς τὴν Ἁγία Σοφία θὰ ξα-αφιλιοῦμε,
Θὰ κόψετε λουλούδια
Καὶ ὄλαι με τὴν μάνα σας θὰ ψάλετε τραγούδια.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ Κ. ΚΑΡΥΔΗΣ.

Σ. Σ Ὁ ἀντάσπασμὸς οὗτος τοῦ συναδέλφου μας
Καρυῖδῃ εἶνε ἡ ποιητικωτέρα σάτυρα ἢν ἠδύνατό τις νὰ
κάμῃ εἰς τὴν Ἑπτανήσον, καὶ ἡ ζωηρωτέρα παρωδία
τοῦ Ἀσπασμοῦ τοῦ Κυρ. Βαλαωρίτου. — Ἄλλ' αὕτη
δὲν εἶνε οὔτε ἡ πρώτη, οὔτε ἡ τελευταία φορά καθ' ἣν
ἀντὶ Ἀσπασμοῦ δίδεται Ἀντασπασμὸς, ἄς παρηγορηθῇ
οὖν ὁ Κυρ. Βαλαωρίτης με τὴν παροιμίαν :

ἔθελέστα, ἐπαθέστα,
Γειάσου Γιάννη Μπαρλαφέστα !

Ἀποσπῶμεν ἐκ τῶν Παναθηναίων, τὴν
ἐξῆς περικοπὴν τοῦ ἐπὶ τῆς τελευταίας Συνθήκης
λόγου τοῦ πατριώτου Δομενεγίνῃ, εἰς ὃν προσ-
καλοῦμεν ὅλους τοὺς Ἀγγλοπίστους νὰ κατο-
πτηθῶσι :

... Ὁ Λόρδος Μέγας Ἄρμωσῆς, ὁ νῦν Ἄρμωσῆς, με τὸν
ἐναρκτήριον λόγον, τὸν ὅποιον ἔκαμεν εἰς τὰς 3 Ὀκτω-
βρίου 1863, ἐκάλει τὴν Ἰόνιον Βουλὴν ν' ἀποφανθῇ ὑπὲρ
τῆς ἑνώσεως, καὶ ἀνήγγειλε ταυτοχρόνως 5 προτάσεις
ὡς ὅρους ἀναγκαίους πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἐνώσεως, Πῶς
τὴν στιγμήν ἐκείνην δὲν ἀνήγγειλε, καὶ δὲν ὠμίλησεν
περὶ κατεδαφίσεως φρουρίων, περὶ οὐδετερώσεως κ. τ. λ;
Καθεὶς ἐξ ἡμῶν, κύριοι ἐπίστευεν ὅτι τὰ πράγματα ἦ-
σαν τετελεσμένα, καὶ ὅτι αἱ 5 προτάσεις ἦσαν οἱ 5 ὅροι
τοὺς ὁποίους ἔπρεπε νὰ παραδεχθῶσιν οἱ ἀντιπρόσωποι
τῆς Ἑπτανήσου πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἐνώσεως. Ἐγὼ Κύριοι
ὁ ἴδιος ὁ πολεμῆσας ἐπὶ τόσα ἔτη τὴν ξένην προστασίαν
ἀφ' οὗ ἔμαθον ὅτι ἡ χαριτόβρυτος Ἄνασσα τῆς Ἀγγλίας
διεκλήρυξεν ὅτι παύει τῆς προστασίας, ἀφοῦ εἶδον διαλυ-
ομένην τὴν ἸΒ' Βουλὴν. καὶ διὰ προκηρύξεως τοῦ νῦν Ἄρ-
μωστοῦ προσκαλούμενον τὸν λαὸν τῆς Ἑπτανήσου νὰ ἐκ-
λεξῇ τοὺς ἀντιπροσώπους του, ἵνα ψηφίσῃ τὴν ἑνωσιν,
ἀφοῦ ἔμαθον ὅτι οἱ ὑπουργοὶ τῆς Ἀγγλίας ὑπεστήριζον
τὴν ἑνωσιν, ἐπίστευσα καὶ ὅλως διόλου ἐπέισθην, ὅτι ἡ
Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἰς τοιαύτην περιστάσιν τὰ πάντα
ἔπραττεν ἐν καλῇ τῇ πίστει, καὶ δὲν ἔλλειψα ὁμολογῶ
κύριοι, νὰ ἐκφράσω πρὸς τὸν νῦν Ἄρμωστην τὴν εὐγνω-
μοσύνην μου, Ἐπίστευσα, καὶ μετ' ἐμοῦ τινὲς ἄλλοι τῶν
συμπολιτῶν μου, ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶχε σκοπὸν ν' ἀλλάξῃ
πολιτικὴν εἰς τὴν Ἀνατολήν· ἐπίστευσάμεν, κύριοι, καὶ ἐ-
πειδὴ ἐπίστευσάμεν, τινὲς τῶν συμπολιτῶν μας εὐηρεσῆ-
θησαν, καὶ ἴσως εἶχον δίκαιον, νὰ μᾶς χαρακτηρίσουν
διὰ τῶν εφημερίδων ὡς Ἀγγλοπίστους. Ἐπίστευσάμεν,
ἀλλὰ δὲν ἤμεθα οὔτε οἱ πρώτοι οὔτε οἱ τελευταῖοι, οἱ
ἀπατηθέντες ὑπὸ τοιαύτης πολιτικῆς (εὐγε εὐγε θόρυβος).
Ἐπίστευσα λοιπὸν κύριοι, καὶ ὅλως διό-
λου ἐπέισθην ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐν καλῇ τῇ πίστει ἠγάγε-
το. Ἐπίστευσα τόσον, ὥστε ἀπεφάσισα νὰ λησμονήσω τὰ

δεῖνὰ τῆς πατρίδος μου, ἀπεφάσισα κύριοι, νὰ λησμονή-
σω τὴν ἐποχὴν ἐκείνην κατὰ τὴν ὁποίαν τόσοι Ζακύνθιοι
διὰ διαταγῆς τοῦ ἄρμωστοῦ τῆς Ἑπτανήσου Ἄδαμ ἀπήγ-
χονίσθησαν ! τόσοι ἄλλοι ἐξωρίσθησαν ! ἄλλοι ἐφυλακί-
σθησαν ἄλλοι ἔχασαν τὰς περιουσίας τῶν, καὶ διατὶ κύ-
ριοι τοῦτο ; διότι ἡ ἀληθὴς ἀγάπη, ὁ μέγας ἐνθουσια-
σμὸς . . .

Βεάκης, Κύριε πρόεδρε διακόψατέ τον.

Δομενεγίνῃς. Εἶσαι Ἑπτανήσιος καὶ μ' ἐμποδίζεις ; Δὲν
ἠμπορῶ, κύριοι, με συγχωρεῖτε· εἶμαι ἔτοιμος νὰ ἐκφρά-
σω . . . . .

Παπαμιχαήλπουλος. Δὲν πρόκειται νὰ ἐλέγξωμεν
τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας (θόρυβος δεξιά).

Πρόεδρος. Ἠσυχία, κύριοι σὰς παρακαλῶ.

Δομενεγίνῃς. Καὶ διατὶ κύριοι, ὅλα ταῦτα ὑπέφερον
ἡ πατρίς μου ; διότι ἡ ἀγάπη καὶ ὁ ἀληθὴς ἐνθουσια-
σμὸς, καὶ ἡ τυφλὴ ἀφοσίωσις τοῦ ὑπὲρ πίστεως καὶ πα-
τρίδος ἀγῶνος ἐσπρωχόν αὐτοὺς νὰ φύγωσιν ἀπὸ τὴν
Ζακύνθον διὰ νὰ φθάσωσιν ἐγκαίρως εἰς τὴν ἐπαναστα-
τημένην Ἑλλάδα, διὰ νὰ κτυπήσωσιν τοὺς ἐχθρούς των,
καὶ νὰ προσφέρουν βοήθειαν εἰς τοὺς ἐπαναστατημένους
ἀδελφοὺς Ἕλληνας. Μόλον τοῦτο, κύριοι, ἐπίστευσα καὶ
ἀπεφάσισα νὰ λησμονήσω τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοῦ φό-
βου καὶ τοῦ τρόμου, ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἄρμω-
στῆς Οὐάρδος διὰ πολιτικούς λόγους ἀπεφάσισε ν' ἀπαγ-
χονίσῃ (εἶναι ἐπίσημα ἐγγράφα) 22 Κεφαλλήνας, ἀπε-
φάσισε νὰ στρεβλώσῃ διὰ τῆς μαστιγώσεως περίπου τῶν
200 (θόρυβος ἀριστερά).

Πρόεδρος. Κύριε Δομενεγίνῃ, δὲν κατακρίνομεν ἐν-
ταῦθα τὴν πολιτικὴν τὴν παρελθούσαν (θόρυβος) Σὰς
παρακαλῶ καὶ πάλιν νὰ περιορισθῆτε ἐπὶ τοῦ θέματος.

Δομενεγίνῃς. Τελειῶνω λοιπὸν κύριοι, τὴν ἐγκλη-
ματικὴν ἱστορίαν τῆς ἐν Ἑπτανήσῃ ἀγγλικῆς Κυβερ-
νήσεως (θόρυβος μέγας).

Πολλοὶ μᾶς εἶπον ὅτι εἴμεθα οἱ Ἑπτανή-
νιοι ἀγνώμονες πρὸς τὴν Ἀγγλίαν. Δὲν εἴμεθα ἀγνώμο-
νες εἰς τὴν Ἀγγλίαν, οὔτε πρὸς τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος (θό-
ρυβος ἀριστερά).

Πρόεδρος. Θέλετε τὴν κύρωσιν τῆς Συνθήκης ἢ δὲν
τὴν θέλετε ; αὐτὸ εἶναι τὸ ἀντικείμενον κ. Δομενεγίνῃ,
ἐπ' αὐτοῦ λαλήσατε.

Ἀναστ. Μαιρομιχάλης. Εἶναι ἀγνωμοσύνη, κύριε
πρόεδρε, νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ προκείμενον.

Δομενεγίνῃς. Εἴμεθα λοιπὸν εὐγνώμονες, ἀλλὰ ὅταν
εὐγνωμονῶμεν ὀφείλομεν πρὸς τὰς δυνάμεις νὰ ἐκφρά-
ζωμεν ἴσην εὐγνωμοσύνην, (θόρυβος). Θὰ ἐνθυμηθῶμεν
ὁμῶς πάντοτε ἕως τῆς τελευταίας πνοῆς μας τὴν κα-
τεδαφισιν (θόρυβος), τὴν κατεδαφισιν τῶν φρουρίων.

Πλαστήρης. Καὶ ἡμεῖς, ἀλλὰ δὲν εἶναι καιρὸς.

Δομενεγίνῃς. Λοιπὸν, κύριοι, παραδέχομαι τὴν ἑνω-
σιν, ἀλλὰ διαμαρτύρομαι κατὰ τῆς κατεδαφίσεως. Παρα-
δέχομαι τὴν ἑνωσιν· ἀλλὰ διαμαρτύρομαι κατὰ τῆς οὐ-
δετερότητος παραδέχομαι τὴν ἑνωσιν ἐπὶ τέλος, ἀλλὰ
διαμαρτύρομαι καθ' ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι μ' ἐμποδί-
ζουν νὰ ὁμηλήσω καὶ νὰ ὑπεστήριξω τὰ δικαιώματα
τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. — (ραγδαία χειροκροτήματα ἐκ
τοῦ ἀκρατηρίου. — θόρυβος μέγας.)

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ.

Διήγημα Γ'.

ΓΙΑΤΡΟΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ.

(Συνέχεια, ίδες ἀριθ. 89.)

Όταν οἱ γιατροὶ εὐρεθῆκαν μὲ τὴν κοιλιά λιγάκι συγυρισμένη, μὲ δώδεκα γρόσια στὸ χέρι, καὶ μ' ἐξοχότη-
τα παραπανισμένη ἐσκιεθῆκαν πὼς μιὰν ἐπιστήμη ποῦ
τοὺς ἀνοίγε τὴν πόρτες τοῦ μαγεριῶνε, τῆ τσέπες τῶν
ἀφεντάδωνε, καὶ τὸ διάδα στὸ μεγαλιῶν μιὰν τέτοια
ἐπιστήμη, ποῦ τώρα πλέον ἦταν ἡ δίκητους, ἔπρεπε νὰν
τῆνε γνοιαστοῦνε, καὶ νὰν τὴν καλόγουνε, γιὰ νὰ γένου-
νε καὶ μεγάλοι σ' ἐδαῦτη.

« Ἦθελα μωρὲ Παῦλο νὰ πιτυχέναμε, καὶ... »

« Ἦθελα μωρὲ Γιάννη νὰ πιτυχέναμε καὶ... καὶ... »

« Ναι καῦμένε.

« Τέχνη χρυσή.

« Ἀκούε ἐκεῖ! Χώρις κόπους, χώρις κεφάλαια.

« Ὡ κεφάλαια! Πόσιδ προβατεῖς στὸ δρόμο, καὶ σὲ
κράζον' ἀπάνου νὰ σοῦ δώσουνε γρόσια!.. »

« Καὶ καρβέλια!

« Κ' ἐξοχώτατε!!! »

« Ὡ τέχνη καῦμένε Παῦλο!

« Ὡ τέχνη καῦμένε Γιάννη!

« Ἄ, στάσου τώρα νὰ μιλήσωμε μὲ κομμάτι στάφνι-
ση. Τώρα πῶχουμε γρόσια ν' ἀγοράσωμε γιατρικά· γιατί
ἐγὼ θέλω νὰ κάνωμε τὴν τέχνη σὰ γιατροὶ· καὶ ὄχι
ὅπως ἔρτη.

« Ν' ἀγοράσωμε πύλολες.

« Ἄ πύλολες τῆ πύλολες τῆ φτιάνω κ' ἐγὼ ψωμὶ
μάσιμένο μπουκιά μία, θολόσταχτη πρέζες δύο, καπνιά
μιὰν πρεζούλα. ἀνακάτωσε καλά, καὶ κάμε ἔτσι, κ' ἔτσι
μὲ τῆ δύσουο παλάμες, κ' ὅρσε πύλολες ὅσες θέλης· γι-
ατὶ ν' ἀγοράσω πύλολες;

« Μὰ ἐκείνες ἢ πύλολες... »

« Ἐδὰ καῦμένε τὸ κεφάλισου κόβει; ! Ἐδὰ ἔτσι θὰν
τὲς ἀφῆσω; Ἐδὰ δὲ θὰνω τίποτις ἄλλο μέσα;

« Μὰ ἐκεῖνο σοῦ λέω κ' ἐγὼ.

« Ἀκού, νὰ πᾶς νὰ φέρῃς ἕξη γροσιῶνε γιαλάπα.

« Γιαλάπα; Καὶ τί θὰ κάμῃς μὲ τὴ γιαλάπα;

« Κάνω. Τῆνε λύνω μέσα σὲ μιὰν κούπα, καὶ τῆνε
δίνω τοῦ ἀρρόστου, κ' εὐθὺς τότε κάνει καλά!.. »

Ἡ ἢ γιαλάπα εἶνε φθινὴ, ἢ τὴν ἔχουνε φθινὴ στὴν
Κωνσταντινούπολη, ἢ ποῖος ἤξερει τί ἐσυνέβηκε, κ' ἐλά-
βαν' ἕνα μεγάλο χαρτί γεμάτο γιαλάπα γιὰ ἕξη γρόσια.

« Ἐρεῖς μωρ' ἐσὺ πόση δίνουνε; λέ' ὁ Παῦλος τοῦ
Γιάννη.

« Ἐγὼ, λέει, ξέρω πόση δίνουνε; !

« Μὰ ἔτσι, ἀπάνου-κάτου... »

« Ξέρω γὼ! ; ... Μιὰ φορὰ μοδιόρισανε βιτανό-
λαδο, καὶ μοδιόρισανε τρεῖς ὀγγές, ἃ δὲ σφάλω.

« Ἄ, μὰ, ναι, ἔτσι, ἀπάνου κάτου... Πόσο νὰναι
τρεῖς ὀγγές γιαλάπα; Εἶναι μιὰ χεριά;

« Μὰ τρεῖς ὀγγές θὰ δίνωμε στὸν καθένανε;

« Μὰ, ἔτσι, ἀπάνου-κάτου... γιὰτι;

« Γιὰτι τὴν τελειόνομε γλύγορα.

« Ἄ ναι, καλά λές. Νὰ-σου-πῶ, μισὴ χεριά, κα
πολύτους καὶ καλότους.

Τὴν ἄλλη μέρα, ὅταν ἐματαβγήκανε στὴν περιόδια
τους, ἐκραχθῆκανε σ' ἕνα σπήτι, ὅπου εὐρήκανε μιὰ γρηῃ
ποῦ ὑπόφερε ἀπὸ τὸ στήθιτης· καὶ, σὲ λίγα λόγια, ἢ
μισὴ χεριά, τῆς ἐδόθηκε· καὶ τῆς ἐδοθήκανε καὶ μεγάλες
ἐλπίδες γιὰ τὴν ὑγείατης. Οἱ γιατροὶ ἐλάβανε κάτι κ'
ἐκείθε, καὶ ὑποσχεθῆκανε νὰν τὴν ἐπισκεφθῶνε πάλε
τὴν ἄλλη μέρα. Εὐχαριστημένοι γιὰ τὸ νέο ψάρι π' ὀπι-
άσανε, καὶ μὴν ἀμφιβάλλοντες ὅτι ἢ καλὴ τύχη θὰν τοὺς
ἔξακολουθήση, ἐθεωροῦσανε πλέον τὴν ἐπιστήμητους ὀι-
ζομένη στὴν Πόλη, μὰ,

Oh poveri dottori,

Di voi che mai sarà!

Στὸ ἀκόλουθο θέλ' ἰδοῦμε τὸ τέλοςτους.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ.

Εἶναι τόσο δύσκολο νὰ ξεχωρίξη κανεὶς τὸ ἕνα ἀπὸ
τὸ ἄλλο, τὰ δύο τούτα ἐνοστήματα! Τὸ φαινόμενόντους
εἶναι τὸ αὐτό· καὶ ὅμως ἢ οὐσίεστους ἀπέχουν τόσο ἢ
μία τῆς ἄλλης, ὅσον οἱ ἀντίποδες ἀπέχουν' ἀνάμεσόντους.
Οἰκονομία, εἶναι τὸ ἀντίθετο τῆς φιλαργυρίας.

Εἰς ἕνα μέρος τῆς Ἀγγλίας, μιὰ φιλανθρωπικὴ ἑταιρία
ἐπιχειροῦσε νὰ στίση ὀρφανοτροφίον εἰς τὸν τόποτους. Ὁ
ἐπιφορτισμένον νὰ συναζῶνε τὰ κεφάλαια εἶχε κτυπήσου-
νε στὴν πόρτα ἐνὸς Κυρίου ὁ ὁποῖος δὲν τοὺς ἐπαρουσι-
άσθη· εὐθὺς, ἐνασχολημένον εἰς τὸ μαγεριῶντο ὅπου ἐ-
φώναζε τὴν ὑπηρετρία. Τὸ θέμα τῶν ἐπιπλήξωντου ἦ-
τανε ὅτι ἢ ὑπηρετρία ἔκαε πολλὰ φῶσφορα, ἐν ᾧ ἢ μπο-
ροῦσε νὰ καίη λιγότερα. Ἡ Σκηνὴ τούτη ἐδεῖλιασε τόσο
τοὺς ἐπιφορτισμένον, ὅπου ἤθελε φύγουνε χωρὶς οὔτε νὰ
προσμεῖνον' νὰν τὸν ἰδοῦνε, ἀν δὲν ἤθελε τὸ θεορήσουν
ὡς ἀπρεπον. Ὁ Κύριος ὅμως ἐκεῖνος δὲν ἄργησε νὰ ἔλθῃ
καὶ, ἀφοῦ ἄκουσε τὸ σκοπὸ τῆς ἐπισκεψῆςτους ἀνοίξε
τὸ σεντουκιτου καὶ μὲ πολλὴν προθυμίαν τοὺς ἐγχείρισε
400 λίρες! Εἰς τὴν γενναίαν καὶ ἀπάντηξην τούτην
προσφορὰν ὄλοι ἐμείνανε σαστειμένον, καὶ ἕνας ἀπὸ
αὐτοὺς δὲν ἐμπόρσε νὰ βασταχθῇ καὶ τοῦ εἶπε:

« Συγχώρησεμας νὰ εἴμαστε εἰλικρινεῖς μαζύσου καὶ
νὰ σοῦ εἰποῦμε ὅτι δὲν ἐλπίζαμε ἀπὸ ἐσὲ μιὰν τόσοην
γενναϊότητα, ἀφοῦ ἀκούσαμε τὴν λογομαχίανσου μὲ τὴν
ὑπηρετρίαν γιὰ τὰ φῶσφορα.

« Συγχωρήσετέμου κ' ἐμὲ, εἶπε τότε ὁ νομισθεῖς φι-
λάργυρος, συγχωρήσετέμου ν' ἀποκριθῶ κ' ἐγὼ εἰς ἐσὰς
μὲ τὴν ἴδιαν εἰλικρινεῖαν, καὶ νὰ σὰς εἰπῶ ὅτι, τοῦτο ἐ-
συνέβηκε εἰς ἐσὰς ἐπειδὴ δὲν ἔχετε, ὡς φαίνεται, καθαρὰς
ιδέας ἀπάνου σὲ κάποια πράγματα. Σεῖς συγχίζετε τὴν
οἰκονομία μὲ τὴν φιλαργυρία· καὶ ἀφοῦ μιὰ φορὰ τὴν οἰ-
κονομία τὴν ἐκάμετε στὸ νοῦσας φιλαργυρία, ἐπόμενον
ἦταν νὰ νομίζετε πὼς ἢ οἰκονομία, ἔτσι μεταμορφωμένη
στὸ νοῦσας, ἀποκλείει τὴ γενναϊότητα. Σχεφθῆτε ὅμως,
παρακαλῶ Κυριόμου καὶ θέλει εὐρετε ὅτι, ἄλλο εἶναι οἰ-
κονομία καὶ ἄλλο φιλαργυρία. Ἡ φιλαργυρία, ναι ἐξ-

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

βαια αποκλείει, τὴ γενναιότητα· ἀλλ' ἡ οἰκονομία ὄχι μόνον δὲν τὴν αποκλείει, ἀλλὰ τὴν ὑποστηρίζει καὶ τὴν ἐκσιζει· ἐπειδὴ χωρὶς οἰκονομίαν δὲν ἔμπορεῖ νὰ γένη ἡ γενναιότητα. Τοῦ ἀσώτου τὰ χαρίσματα εἶναι ριπίσματα, ὄχι γενναιότητες. Ὁ μόνος οἰκονομος ὅταν χαρίζῃ ἦναι γενναῖος.

Ἡ ΛΑΜΠΡΗ ΕΠΛΑΚΟΣΕ!

Ἡ Λαμπρὴ ἐπλάκωσε! Γονεῖς, ὅσοι δὲν ὑπακούεσθε ἀπὸ τὰ παιδιά σας, ἢ ὅσοι δὲν ἔχετε ἀρκετὴ νόηση ὥστε νὰν τοὺς συμβουλέψετε τὰ ὠφελήματός, λάβετε κἀνε τὴν πατρικὴν ἔγνοια νὰ ἐτοιμάσετε ξανθοὺς καὶ πανάκια.

Ἐσεῖς τὸ ξέρετε· ποτὲ λαμπρὴ δὲν ἐπέρασε χωρὶς νὰ φέρῃ δυστυχήματα σὲ οἰκογένειες! Τὰ βαρελότα, ἢ πιστόλες, τὰ κανόπουλα, καὶ ἄλλα τέτοια, ἐδῆλανε πάντα μάτια, ἐκόψανε χέρια, ἐλαθῶσαν κ' ἐκολοδόσανε σ' ὄλους τοὺς τρόπους τὴ νεολέαιας. Γονεῖς, ὠφελθεῖτε ἀπὸ τὴν καθέχρονη πείρα σας, κ' ἔχετ' ἔτοιμο κἀνε πᾶμμα. Τὸ νὰ μὴ σᾶς ἐπέσε ποτὲ τέγνο στὸ lotto, δὲν θὰ πῆ πῶς ποτὲ δὲν θέλει σᾶς πέσει. Ἐξεναντίας, τὰ τέγνα τοῦτα πέφτουν καθέχρονα σὲ οἰκογένειες ποὺ δὲν τὰ εἶχε λάβουν ποτὲ πρωτῆτερα.

Ἡ φρικώδης Λαμπρὴ! Φρικώδης, ἐπειδὴ ἀπὸ ἐορτὴν τοῦ Χριστοῦ τὴν ἐκάμετε ἐορτὴν τοῦ Βάκχου· καὶ, ἀντίς νὰν τὴν ἐορτάζετε μὲ συντριβὴν καρδιάς, μὲ ταπεινοσύνην καὶ μὲ ἀγάπην, τὴν ἐορτάζετε ἐξεναντίας μὲ συντροδὴν στασιδιῶνε, συμπάρωνε, καὶ καμπάνωνε!... Ἀνάξιοι τοῦ ὀνόματος χριστιανοί, προσέξετε τοὺλάχιστον στὴν ὑγιεινά σας, καὶ στὴν ὑγιάν τῶν ἐδικῶνά σας. Ἐτοιμάσετε τὰ βαρελότα σας, μὰ ἐτοιμάστε καὶ τοὺς ξανθοὺς σας. Ἄμποτε οἱ ἐτοιμασμένοι ξανθοὶ νὰ μὴ σᾶς χρειασθοῦνε, ἀλλ' ἂν σᾶς χρειασθοῦνε, νὰν τοὺς ἔχετε ἐτοιμοὺς. Οἱ γιατροὶ, καὶ μάλιστα οἱ χειρουργοί, νὰ παραγγέλνουνε σπῆτιτους ποὺ ἤθελε ὄρεθοῦνε ἐν ὥρᾳ χρείας.

Ἐπέρισι, σὲ δύο παιδιὰ ποὺ ἐκάκωνε μὲ μπαρούτη, ἐφθάσαμε τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ γειτόνιοι ἐτοιμάζανε νὰν τοὺς ρίξουνε νερὸ, γιὰ νὰν τὰ δροσίσουνε τάχα, κ' ἐμποδίσανε νὰ γένη τὸ βρέξιμο ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἤθελε τὰ βλάψει πολὺ. Σὲ καψιές τέτοιες ὠφελεῖ ἐξεναντίας τὸ βαμπάκι ἐφαρμοσμένο στὰ καμμένα μέρη· καὶ ἰδοὺ ποὺ τὸ λέμε καὶ τοῦτο. Καθένας ὁποῦ βλέπει στὰ χέρια τοῦ παιδιοῦτου μπαρούτη, ἂς ἔχη ἔτοιμο καὶ βαμπάκι στὸ σπῆτιτου. Ἡ ὀβάτες εἶναι καταλληλότερες σὲ τέτοιες περιπτώσεις, καὶ πουλιόνται στὰ μαγαζιά γιὰ λίγα φαρδίνια.

Εἶναι πάλε ἄλλοι γονεῖς, ἀπὸ τὴν τάξην τῶν Κυρίων, ὁποῦ συνήθως ἀφήνουνε τὰ παιδιάτους νὰ περπατοῦνε ῥέμπελα στὰ καντούνια, προσμένοντες ν' ἀξήνουν ἢ πλάστετους γιὰ νὰν τὰ στείλουνε στὰ Δοττοροποιεῖα τῆς Εὐρώπης. Ἐνθυμίζουμε καὶ σὲ τούτους τὸν κίνδυνον τῆς λαμπρατικῆς παραφροσύνης στοὺς δρόμους ἐξω, καὶ μάλιστα μέσα στὲς ἐκκλησίες.

Ἄν τοὺς κολοσθοῦνε τὰ χέρια, δὲν μποροῦνε πούλιον νὰ γενοῦνε χειρουργοὶ μὰ καὶ ἀπλῶς γιατροὶ, ἢ καὶ δι-

αγῆροι ἂν παθμοῦνε νὰ γένουνε, ἔχουνε πάντα χρεία γιὰ τὰ χέριατους.

Μεγάλο-Σαββάτο, Λαμπρὴ, Νηὴ - Δευτέρα, καὶ καμμία μέρα ἀκήμη, ἰδοὺ ἡ μέρες ἡ ἐπικίνδυνες, εἰς τὲς ὁποῖες κἀνε γονὴς πρέπει νὰ τρέμῃ γιὰ τὰ παιδιάτου.

Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

ΑΝΑ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

Ἡ ΦΥΣΑΛΙΔΑ.

Εἶδες τ' ἀθῶ βέσβελο μὲ τὸ ξανθὸ κεφάλι,
Ὅπου μὲ μάτι ἐκθαμβο, μ' ἀγῆ καρδιά ποὺ κίλλει,
Σ' εὐτυχισμένην ἔκσταση, κυττάει τὴν Φυσαλίδα
Ποῦ μὲ τὸ στόμα τοῦ ἐπλαθε ὄλο χαρὰ κ' ἐλπίδα;
Κύττα μὲ τί χαμόγελο ἀγγελικὸ ἀκλουθάει
Ταῖς ἀδαμαντοστόλισταις ἀγτίνας ποὺ σκορπάει,
Τί Κόσμος λὲς νὰ φαίνεται σ' ἐκεῖν τὴν φυσαλίδα,
Ἄν ὄχι τῶν ἀγγέλων ἡ ἀληθεινὴ πατρίδα;
Ἀλλὰ μὲ μιὰς ἐπίσησε πνοὴ κακοῦ δαιμόνου,
Πνοὴ ψυχρὴ... θανάσιμη ἀραχνειασμένου χρόνου.
Ἐστενάξε τὸ βέσβελο τὸν πρῶτο στεναγμὸ του,
Κι' ἀπὸ τὸ μάτι τοῦ ἔρρευσε τὸ πρῶτο δάκρυσό του!
Σὰν πρῶτο ἀγάπης φίλημα, σὰν πρῶτο ἀγάπης κλάμμα
Ἔτσι ἔσκαε, κ' ἔτσι ἔλυονε τοῦ βέσβελο τοῦ θάμμα!

Τὸν ἀγαποῦσα ἡ ἄτυχη, σὰν ἄνθος τὴ δροσοῦλα,
Σ' αὐτὸν ἡ Τύχη μ' ἐσπρωχνε, σὰν κύμα ἔρημ βαρκουλα,
Τὸ γέλοῦ τοῦ μ' ἀνάστανε, μ' ἐπέβαινε ὁ καῦμός τοῦ
Κι' ὄλη τὴ φύσι ἐξέχανα, γωνιατισμένη ὀμπρὸς τοῦ.
Τὸ παρελθὸν, ὠϊμένανε! ὄνειρο ἀραχνιασμένο,
Μέσα σὲ μαυρα σύγνεφα ἦταν γιὰ μὲ θαμμένο.
Καὶ τὸ παρὴν ἀνάμεσα σὲ πόθους, σὲ τρομάραις
Μ' ἐπέτα ἀπὸ Παράδεισο σὲ Κόλασης λαχτάραις...
Τὸ Μέλλον, ὦ πῶς τόδλεπα μέσα στὴ Φυσαλίδα,
Ὅ πῶς μοῦ τὸ παράστανε τὸ ἀγάπης μου ἡ ἐλπίδα!
Μέσα στὸν Κόσμο ἐτούτουνε τὰ ὀδύνης καὶ τοῦ θρήνου,
Ἄλλον ἐγὼ ἐξάνοιγα στὰ βλέμματα ἐκείνου!
Ἄφθαρτον Κόσμο, ἀέριον, Κόσμον τῶν Οὐρανῶνε,
Ποῦ μόλις μᾶς ὑπόσχεται τὴν εὐτυχεῖα δωανῶνε.
Κ' ἐνῶ κ' οἱ δύο μᾶστε ἐτοιμοὶ, σφικτὰ ἀγαλιασμένοι
Νὰ ἐμβοῦμα στὴν Παράδεισο γιὰ πάντα εὐτυχισμένοι,
Κ' οἱ δύο πικρὰ ἐστενάξαμε, ὄχ τῆς καρδιάς τὰ βάρη...
Ἡ Φυσαλίδα ἀπάντεχα καὶ μονομιᾶς ἐγάθη!...
Σὰν πρῶτο ἀγάπης φίλημα, σὰν πρῶτο ἀγάπης κλάμμα
Ἔτσι ἔσκαε κ' ἔτσι ἔλυονε τοῦ πόθου μας τὸ θάμμα!

Πλοῦτη... τιμαῖς τί εἰσαθε; κἀλλη δόξα, σοφία;
Φυσαλαῖς εὐκολόδοστες ποὺ χάνεστε μία-μία,
Τὸ ἀνάγκης εἰς τὸ φύσημα, στὰ ῥέμματα τοῦ χρόνου,
Εἰς τὴν πνοὴν τὴν ἀχαρὴ τοῦ Χάρου καὶ τοῦ Φθόνου!...
Καὶ σὺ ζωὴ μοστίχοι τῶν ἄντων ὁποῦ πνέγε
Φυσαλα δὲν εἶσαι καὶ τὴν ἴσῃσι μωροὶ καὶ ἄνε;
Φυσαλα δὲν εἶσαι καὶ εἰς κἀλλοῦσι ἐλπίδες

Δὲν εἶσαι πλάνης φάντασμα γιὰ τ' ἄτυχό μας εἶδος ;
 Σ' εὐτυχισμένην ἔκσταση μ' ἐσένα μαγεμένον
 Διαβαίνει χρόνια ἀμέτρητα ὁ νοῦς μας ὁ καυμένος,
 Ἴσια ποῦ πέφτει εἰς λήθαργο σὰ ὄνειρατα ποῦ πλάθει...
 Καὶ πρὶν ξυπνήσῃ ἐπέθανε καὶ σὺ Φυσάλα ἐχάθης !
 Σὰν πρῶτο ἀγάπης φίλημα, σὰν πρῶτο ἀγάπης κλάμμα
 Ἔτσι ἔσκασε, ἔτσι ἔλυωσε καὶ τῆς ζωῆς τὸ θάμμα !

Μᾶς κοινοποιεῖται τὸ ἀκόλουθον ἐκ Κερκύρας,
 ἡμεῖς τὸ καταχωρίζομεν, ἀνευ οὐδεμιᾶς μας ὁμῶς
 εὐθύνης ὡς πρὸς τοὺς ὑπαινιγμούς :

ΤΑ ΔΥΟ Δ.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Τὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ δέλτα μας εἶνε χοντρὸ γιομάτο,
 Ἦνε Σατυροπότηκας, εἶνε καπρὶ θαρβάτο.
 Εἶν' ἀσπράμαλλης καὶ ξανθός, ἔχει γυαλὶ 'ς τὸ μάτι,
 Μὲ ντροπιασμένη συντροφιά κοιμᾶται 'ς τὸ κρεββάτι.—
 Ἦνε γιομάτος πίτουρα καὶ τὰ σκορπᾷ με χάρι,—
 'Σὰν ὁ λαὸς ἐπίδειξι κάνει γιὰ τὸν Κανάρη
 Γκριφόνεται 'ς τὴν ἄμαξα, κί ἀφρίζει ἀπὸ τὸ « Ζήτω »
 'Κεῖός ποῦ 'ς τοῦ Γουάρδου τὸν καιρὸ ἀφρίζ' ἀπὸ τὸ
 [« Τοῦτο »
 'Σ τὴν ἐξοχὴν ἀπ' ἔθνισμό ! βάνει συχνὰ τὸ φέσι,
 (Καὶ μὲς τὸ σπῆτι του ἂν μπορῆς ὄρες ἓνα δίχως θέσι!)
 Ἀκόμη πρὶν καταπιασθῇ στὰ ἐντόσθια τῆς μητρός του
 Τὸ αἷμα του Ἀγγλοβρόμουνε 'ς τὰ σπλάγγνα τοῦ
 [πατρός του.
 — Τὸ δεύτερο μακρύτερο, γρίβικο κορδομένο,
 Ἀλνικορδίξει, δείχνεται γαῖδορι ξηστρωμένο.
 Ἐχει ἀρετὴ του τὴν ψευτιά, τὸ δόλο, τὴν κακία
 Τὴ ναυταπάτη, τὴν κλεψιά καὶ τὴν ἐπιορία.
 Πιστήμη του, εἶν' ἡ νιάκαρι με τὴ μαστροποσύνη,
 'Σ τὴν ἀγυρτιά 'νε ξακουστός καὶ 'ς τὴ δουλοφοσύνη.
 Αἰσραγαλιάζει ἀπάνθρωπα μάννα καὶ θυγατέρα,
 Καὶ με ψυχὴν ἀτάραχη μ'παίνει 'ς τὴν Πλατυτέρα.
 — Αὐτὰ τὰ δύο τους ἦτουνε τοῦ Γουάρδου τὸ καμάρι
 Ἦ ὁ Διάλογος χαίροτουνε 'σὰν τὰ 'καμε ζευγάρι.
 Αὐτὰ, τὸ « Φίλο τοῦ λαοῦ » εἶχαν ἔφημεριδα
 Κ' ὀλιμερnis προδίνανε 'ς τὸν Ἄγγλο τὴν Πατρίδα.
 Ταῖς φούρκαις τῆς Κεφαλλονιάς, καὶ τὸ φιλακισμὸ μας,
 Τὰ πρόσμα τς' ἐκτοπισμοὺς, καὶ τὸν ἀποικισμὸ μας,
 'Σ τὸν ξένο συμβουλεψανε μ' ἄλλους αὐλοκολάκους.
 Καὶ τώρα μᾶς ζετρύπωσαν ὡσὰν τοὺς βρυκολάκους
 Μὲς' ἀφ' τοὺς βρώμιους τάφους τοὺς ὅπου 'τανε θαμμένοι
 Οἱ Λύκοι κ' οἱ Τσακαλίδες, οἱ προδατοντυμένοι.
 Κ' ἐπέσανε μ' ἐπιβουλή 'ς τὸν ἴσκιον τοῦ Δεσπότη
 Γιὰ νὰ τον κάμουν ὁμοιονε με Γιοῦδα τὸν Σκαριώτη,
 Καὶ νὰ τον θάψουν 'ς τὴ βουρλιά, νὰ σβύσουν τ' ὄνομά του
 Γιὰ νὰ ἔρῃ ὁ ξένος πρόφασι, νὰ πῆ 'πὸ τὴ χαρὰ του :
 « Δὲν τὸ λέγα ποῦ ἡ Κέρκυρα τὴν « Ἐρωσι » μᾶσαι,
 « Καὶ θέλει τὴ σημαία μου 'ς αὐτὴν νὰ κυματᾷ ;
 « Δὲν τὸ λέγα ποῦ ἐμίνικνε ὅλοι τοὺς ἀγαποῦνε ;

« Εἶπα, ποῦ θὰ τοὺς χωρισθῶ, κί αὐτοὶ θὰ σκοτοθοῦνε.
 « Κί ἂν ἐφωνάξαν « Ἐρωσι » ἦταν οἱ δημοκόποι
 « Μὲ τὸ Μητροπολίτη τους ποῦ ἐσέρνανε κατόπι.
 « Καλὰ μοῦ ἐλέγαν τὰ πιστὰ παιδιὰ μου τοῦ Ταμείου,
 « Ἄνας, Καγιάφας, κί ὁ σοφὸς Δημήτρις τοῦ Ἐπαρχείου,
 « Κί ὁ φλίθερος Σ.^{***} μου, κί ὁ Σίρ Λευκοκόλιός μου,
 « Ὁ Πέπες κί ὁ Σίρ Πέτροςμου, κί ὁ Ζαμπελόπουλόςμου,
 « Νὰ μὴν ἀκούω ταῖς φωναῖς, γιατί δημοκοποῦνε
 « Κί ἀλοίμονο 'ς τὴν Κέρκυραν, ἂν φύγω, θὰ σφαγοῦνε.
 « Κ' ἐπειδὴ ἐγὼ τοὺς ἀγαπῶ, θέλω νὰ τς' ὠφελήσω
 « Κί ἀπὸ τὴν Κέρκυρα ποτὲ δὲ θὰ μετατασίσω. »
 — Τέτοιο ἔθνισμό 'χει μέσα του τοῦτο μας τὸ ζευγάρι,
 Ἦ ὁ Σατανᾶς τὸ ἐφθόνεσε 'σὰν τοῦ εἶδε τέτοια χάρι
 Σὰς εἶπα τὰ σουσοῦμια τους, ἐγγιάξα τὰ καλά τους,
 Τώρα καὶ Σεῖς μαντέψετε ποιὰ 'νε τὰ μούτσουνα τους.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ.

Παρὰ πόδας τοῦ ὠραίου ποιήματος τοῦ Κ. Ἄριστ.
 Βαλαωρίτου, ἐν τέκνον τοῦ λαοῦ, ὁ Γεωμέτρης Κ. Λ.
 Ῥωμανός, ἐπρόσθεσεν ἐκ τοῦ προχείρου τοὺς ἐξῆς στίχους
 τοὺς ὁποίους σὰς παρακαλῶ Κ. Συντάκτα, νὰ δημοσιεύ-
 σῃτε εἰς τὸ φύλλον σας.

Πιστεύω ἄλλη μιὰ φορὰ ξένος νὰ μὴ τολμήσῃ,
 Μάννα ἀπὸ τσ' ἀγκαλαιέσου τὰ τέκνα νὰ χωρίσῃ,
 Εἶμεθα τέκνα γνήσια καὶ ἑλληνοθρεμμένα,
 Ὁ φθόνος τῆς ξενοκρατείας μᾶς εἶχε χωρισμένα.
 Ἄς δεηθοῦμεν τοῦ θεοῦ μάννα νὰ εὐλογήσῃ,
 Ἀγκαλιασμένα αἰώνια τὰ τέκνα σου ν' ἀφήσῃ.
 Καὶ τότε με τὴ χάρι, του θὰ λάβωμε ἀνδρεία
 Νὰ καταπολεμήσωμε κί ἄλλη ξενοκρατεία,
 Ἄν σ' τὴν θρησκεία τοῦ Χριστοῦ ἦμεθα πιθομένοι,
 Καὶ μέσα σ' τὰς ἀγάλας σου, μανούλα ἀγαπημένη,
 Ποιὰ προσβολή, ποιὰ δύναμις, ποιὸ τάγμα θὰ τολμήσῃ
 Μὲ τὴ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ νᾶλθη νὰ πολεμήσῃ ;
 Δὲν σκοποῦμεν νὰ συγκρίνωμεν τοὺς ἀνωτέρω στίχους
 με ἐκεῖνους τοῦ καλλιγελαδοῦ ἀοιδοῦ τῆς Κυράς Φροσύ-
 νης, ἀπαγε τῆς βλασφημίας.

Βουνοῦ χαμοβιολεττα

Δένδρου ψηλοῦ τὴν κορυφῇ

Νὰ φθάσῃ ἄς ἀπελπιέται. (α)

'Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ συντάκτης τῶν ἀνωτέρω στίχων δὲν
 εἶναι ex professo ποιητῆς, ἡ σύνθεσις ἐκείνη ὡς ἀρμονικὴ
 καὶ με τινὰς ὠραίας ιδέας στολισμένη, νομίζομεν ὅτι
 ἀποβαίνει εὐάρεστος καὶ ἐπαινετὴ. — Ἡ ποίησις εἶναι
 ἄνθος γύνον εὐωδίας ἀπάτους, καθὼς δὲ εἰς τὸν φυσικὸν
 κόσμον ἔχομεν ἄνθη κηπευτὰ καὶ τῶν ἀγρῶν, οὕτω καὶ
 εἰς τὴν φαντασίαν διεγείρονται κάποτε καὶ εἰς τὸν ἀπλού-
 στερον, ἰδέαι τόσο φυσικαὶ καὶ ὠραῖαι αἰτινες καλῶς
 ἐνδεδυμένα, δύνανται νὰ συγκριθῶσι, καὶ συχνὰ ὑπερβαί-

(α) Σ. Σ. Κί ἀπὸ τοῦ π. Β. ἐκείνη δένδρα εἶναι ἀγριο-
 πενναρο ;

νοισι, τὰς ἀγκώδεις καὶ ἐπιτιθευμένας ἰδέας τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ποιητῶν καθὼς ἡ ἔρημος καὶ ἀπροστάτευτος ἀγραμπελὴ ἀρέσκει πολλάκις, περισσότερο τοῦ ἐν τὸς πολυτελοῦς καὶ κομψῆς ἀνοδοῦχος καλλιεργουμένου τοῦ, παράδειγμα ἕστωσαν τὰ κλέφτικα τραγοῦδια, ἐνθα ὁ ἀνώνυμος ποιητὴς λαὸς, ἔγραψε τὴν ὠραιότεραν ποίησιν τῆς Νέας Ἑλλάδος.

Εἰς τῶν Συνδρομητῶν σας.

Σημ. Συντάκτου « Διασολαποθήκης. »

Ὁ Κ. ἀρθρογράφος, καὶ τοι ἐνήμερος εἰς τὴν φιλολογίαν μας, ἀναφέρων ὅμως τὰ κλέφτικα τραγοῦδια, αὐτὴν τὴν ἀγοροδαίτην Ἰλιάδα τῆς Νέας Ἑλλάδος, καὶ ἀρεσκόμενος, ὡς φαίνεται, εἰς τὴν Κυρὰ Φροσύνη, τοῦ Κ. Βαλαωρίτου ὠφείλε νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν φιλολογικὴν κρίσιν, ἐνὸς τῶν μάλλον ἀξιοσπουδάστων συγγραμμάτων τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ Χρυσολίτις ἐν τῷ 14 τεύχει αὐτῆς, εἰς ἐμβριθεστάτην φιλολογικὴν διατριβὴν περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων ποιήσεων τοῦ Ὄσσιανοῦ, λέγει, αὐτολεξεὶ τὰ ἑξῆς, « ὁ Μάκπερσον καὶ ὁ Σμιθ ἐσύλλεξαν τὰς εἰς τὰ ἀ ὄρη τῆς Σκωτίας διεσπαρμένας ποιήσεις, τὸ ἔργον ὁ μως αὐτῶν, εἶνε, ὡτάν τις τῶν ἡμετέρων ἐπεχειρεῖ αὐτὰ νὰ συγράψῃ ὁλόκληρον ποίημα δανειζόμενος τὸν χρωματισμόν, τὰς μεταφοράς, καὶ εἰκόνας τοῦ ἐκ τῶν δημοτικῶν ἀσμάτων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπλεκεν αὐτὸ αὐτὸ δι' ἐπειτηδεῖου συρράφης, ὡς τοῦτο ἀπεπειράθη νὰ πράξῃ ὁ Συντάκτης τῆς Κυρὰ Φροσύνης, ὅπου ὅλα εἰναι ἀπομίμησις τῶν κλέφτικων τραγοῦδιων. Ἡ γαλλίτζουσα καὶ ἰταλίτζουσα ποιήσις κατεκούρανε τοὺς ἀναγνώστας καὶ ἐπομένως ἡ Κ. Φροσύνη, ὡς ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος ἡμῶν βίου, καὶ ἐπανακαμφίς εἰς αὐτὸν ἤρρεσε. Ποίησις ὅμως τοιαύτη οὔτε προτότυπος δύναται νὰ ὀνομασθῇ, οὔτε εἶναι τὸ ἀπεικόνισμα τῆς ἐποχῆς ἐν ἣ διαβιοῦμεν. »

ΦΥΡΑΗΝ—ΜΙΤΡΑΗΝ.

Οἱ τελευταῖοι σπαραγμοὶ τῶν Προστασιανῶν ὀργάνων καὶ τὰ ἔσχατα ἄλλα τῆς ἀγωνίας τῶν ἀποβαίνουσιν ὁ σημεῖρα φρικωδέστερα ἵνα μὴ εἴπωμεν γελῶσα, ἰδοὺ τί σὺν τοῖς ἄλλοις μᾶς γράφουσιν ἐκ Κερκύρας. — Ὁ Κ. Δ. Χαροκόπος κατέχει τὰ δύο πατώματα οἰκίας τινος εἰς τὴν Πίνιαν, τὰ κάτω τῆς αὐτῆς οἰκίας ἀνήκουσιν εἰς δύο παντοπώλας οἵτινες αὐθαίρετως ἐνέπηξαν γύρωθεν αὐτῆς πασσάλους, καὶ ἐσχημάτισαν διὰ σανίδων καὶ ἔστρων ἐργαστήριον πρὸς βλάβην τῶν ὑπερκειμένων πατωμάτων. Ὁ Κύρ. Χαροκόπος ἀνεφερθεὶς εἰς τὰς ἀρμοδίου ἀρχάς, ἔτυχεν καὶ ἀποφάσεως δι' ἧς οἱ παντοπώλαι διεταπτόντο νὰ ἐπαναφέρωσι τὰ πάντα εἰς τὴν προτῆραν τῶν κατάστασιν. — Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἦτο τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπεκυροῦτο παρὰ τῆς Γραμματείας τοῦ Ἀρμοστοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν — καθ' ἣν στιγμὴν ὅμως ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελεσθῇ οἱ παντοπώλαι φιλοδοῶντες εἰς τὸν Ἐπαρχον μίᾳ τοῦτῶν λουκάτικα ἐπέτυχαν παρὰ τῆς αὐτοῦ ἐθνικότητος νὰ σεβασθῇ ἡ αὐθαίρετος ἐκείνη τῶν προξίς, καὶ αρροposito de lugane-

ghe πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ Ἐπαρχος εἶνε τίποτε ὀλιγότερον ἢ ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς « Κοινότητος Κερκύρας. » Ἐπειδὴ ὅμως εὐρισκόμεθα ἀκόμη εἰς τὴν Σαρακοστὴν δὲν πιστεύομεν ἢ αὐτοῦ Πανιερότης νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν αὐτοῦ ἔθνικότητα τὴν φαγὴν τῶν λουκανίνων, Ζήτω ἡ ἔνωσις.

— Ἀνέγνωμεν εἰς τὸν ἀπὸ 377 ἀριθ. τοῦ « Εὐαγγελισμοῦ, » εὐχαριστήριον τοῦ ἐν Ἀθήναις συλλόγου τῶν δημοσιογράφων πρὸς τὸν Φιλέλληνα Γρέγορον, τὸ εὐχαριστήριον τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀπὸ καρδίας ἀσπικίζομεθα ὡς ἀντάξιον Ἑλληνικῆς εὐγνωμοσύνης τεκμήριον, ἀνέγνωμεν ἐπίσης καὶ τὴν συνοδουσαν αὐτὸ ἐπιστολὴν τοῦ Προέδρου Καλαποθάκη, ἥτις τὸ καθ' ἡμᾶς ἀπάδει ὅλως καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀντικειμένου. Κρίμα ὁ Κύριος Καλαποθάκης νὰ μὴ κλείσῃ τὴν ἐπιστολὴν μετὰ τὸν δευτέρον παράγραφον, ἕως ἐκεῖ φαίνεται τῶντι Προέδρος Συλλόγου Ἑλλήνων ὀρθόδοξων δημοσιογράφων, ἀλλὰ παρακατιῶν πλανώμενος προσβάλλει, νομιζόμενος, καὶ τὸν ὁποῖον προτίθεται νὰ εὐχαριστήσῃ Γρέγορον.

— Ἀναγινώσκομεν εἰς τὰς Ἑλλί: ἐφημερίδας ὅτι ἡ Βουλευτικὴ ἡμῶν ἐπιτροπὴ ἐξεπλήρωσε μετ' ἐπιτυχίας τὴν ἀποστολὴν τῆς, ἧς τὸ ἐξαγόμενον εἶνε: 1) Καθολικὴ ἡ ψηφοφορία, 2) Ἡ μυστικότης κατὰ τὸ ἡμέτερον σύστημα, 3) διπλάσιος ἀριθμοῦ πληρεξουσίων, καὶ 4) ἐξελειγῆς παρὰ τῶν ἰδίων ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. — Κατὰ δὲ τὸ παρελθὸν Σάββατον, διέβη ἡ ἐπιτροπὴ ἐντεῦθεν ὅπου καὶ ἐγευματίσε, τὸ ἔβδομον ἄχρις ὥρας ὑπ' αὐτῆς καταβροχθέν διπλωματικὸν γεῦμα, εἶτα δὲ ἀπῆλθεν εἰς Καπερναοῦμ ὅπου νέαι τιμαὶ καὶ νέα γεύματα τὴν ἀνεκούφισαν.

— Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Πρωτεύουσας, ὁ Σ. Ἡμῶν Βασιλεὺς θὰ παρευρεθῇ εἰς Κέρκυραν κατὰ τὴν γέαρ ἐβδομάδα, καὶ κατὰ τὰ ἐπίσημα τηλεγραφήματα τῆς Ἰονικῆς Κυβερνήσεως, οἱ Ἄγγλοι θὰ διαμεινωσὶ ἄχρι τῆς 20 Ἰουνίου, ἕς συμβιβασθῇ ὁ βουλούμενος τὰς ἀντιφάσεις ταύτας.

— Πληροφοροῦμεθα, ὅτι ὁ πάλαι ποτε Βουλευτὴς τῆς ἐνάτης Βουλῆς Δ.ρ. Ἰακωδάτος δὲν ἀπέκαμε στοιχηματίζων, διότι διαπραγματεύεται τὰ νῦν νέον στοιχίμα μετὰ τὸν Κ. Δ. Λειναρδάτον !!! Ζήτω λοιπὸν λέγομεν καὶ ἡμεῖς Ζήτω ὁ προτείνας παλαιὸν ποτε τὴν ἔνωσιν Ἰακωδάτος. Ζήτω ὁ νέος Καζαμίας !

— Μᾶς γράφουσιν ἐκ Κερκύρας, ὑπὸ ἡμερομ. 4 Ἀπριλίου :

« Τὴν 1ην Ἀπριλίου κατὰ τὴν 10 ἑσπερινὴν ὥραν διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀτμοπλοίου ἢ « Ἀφροδέσσα » ἐφθασεν ὁ Ἀυτάρχης τῆς Α. Β. Μ. Γεωργίου Α', μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ δύο Ἰπασπιστῶν. Τὴν Πέμπτην τὸ πρωὶ κατὰ τὴν 7 ½ π. μ. ἀποβιβάσθη εἰς τὸν ἑσπερινὸν πολυπληθοῦς λαοῦ ζητωκραυγάζοντος, πρὸς τὴν Α. Πανιερότητα τὸν Ἀθανάσιον Κερκύρας καὶ Πρόεδρον τῆς Ἐταιρίας ἢ « Κοινότης, » εἶτα δὲ περὶ τὴν 10 π. μ. ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν Ἀρμοστὴν καὶ τοῦ ἐξήγησε τὰς κλίεις ὅπως ἐπιθεωρήσῃ τὰ Ἀρμοστεῖον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, ὁ δὲ Ἀρμοστής του ἔδωσε τὸν Ἰπασπιστὴν του μετὰ τὰς κλίεις καὶ ἐθεώρησε ἀπαντὰ τὰ μὴ τῆς Ἀρμοστεῖου,

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

τὰ Ἰπποσύσια, τὴν Βιβλιοθήκην τὸ Περιβόλιον κτλ. μετὰ ταῦτα ἐπορεύθη μετὰ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Μέγαρα τῆς Α. Ὑψηλότητος τοῦ πρώην Προέδρου, τῆς Γερουσίας καὶ ἐπεθεώρησε ἐπίσης καὶ αὐτά. Περὶ τὸ ἀπόγευμα μὲ τὴν ἄμαξαν ἐπορεύθη εἰς τὸ Ἀγροτικὸν Παλάτιον ὅπου κατέλυσε πρὸ δύο ἐτῶν ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας, καὶ ἐπεθεώρησε ἐπίσης καὶ αὐτό. Ἐπιθεώρησας ἅπαντα, ἀνήγγειλε τῷ Ἀρμοστῇ ὅτι μέρος τῶν ἑαυτοῦ ἐπιπέλων θέλει τῷ κάμῃ χάριν πρὸς ἐξοικονόμησιν νὰ τὰ ἀγοράσῃ, καὶ ὅτι θέλει πέμψῃ καὶ ἕτερα ἀναγκαιούντα ἐπιπλα πρὸς διακόσμησιν τοῦ Ναυαίου εἰς ὃ θέλει διαμεῖνῃ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Ἡμῶν.

— Σήμερον (4 Ἀπριλ.) ἀναχωρεῖ μὲ τὸ αὐτὸ πλοῖον δι' Ἀθήνας, ἀφίων ἐδῶ τὴν οἰκογενειάν του, ὅπως ἔλθῃ μαζί μὲ τὸν Βασιλέα, μετὰ τὴν νέαν ἑβδομάδα.

Σήμερον ἐπίσης δημοσιεύεται ἐπίσημως, παρὰ τοῦ Ἀρμοστοῦ καὶ τῆς Γερουσίας, ἡ πολυπόθητος ἔνσις Ἡμῶν μετὰ τῆς Μητρὸς Ἡμῶν Ἑλλάδος, καὶ ἡ Κυβέρνησις μένει προσωρινῇ μέχρι νέων διαταγῶν τοῦ Βασιλέως Ἡμῶν. — Περιμένεται δὲ καὶ ὁ ἀπεσταλμένος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ὅπως λάβῃ τὴν παράδοσιν καὶ λέγεται, ὡς τοιοῦτος ὁ Ἰπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Κ. Θ. Δεληγιάννης.

Τὴν Τετάρτην ἀπεβίωσεν ὁ Ἰππότης Ἀντώνιος Δάνδολος δημοτικὸς σύμβουλος, καὶ τὴν Πέμπτην περὶ τὰς 5 μ. μ. ἐγένεν ἡ ἐκφορά του ἐν ἡ παρῆσαν ἡ Γερουσία, τὸ Ἐπαρχεῖον, ὅλαι αἱ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀρχαί, ἡ Φιλαρμονικὴ Ἑταιρία μετὰ τῆς Μουσικῆς παιανίζουσα τὸν ἐπικίθειον ὕμνον, καὶ πλῆθος λαοῦ, ἅπανα ἡ πόλις σχεδὸν, χωρικοὶ τε καὶ προαστειανοὶ θρηνοῦντες τὸν ἀληθῆ πατριώτην, καὶ τὸν πολλὰ μοχθήσαντα διὰ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀποκατάστασιν, δι' ἔργων καὶ διὰ λόγου, διὰ τοῦ τύπου καὶ δι' ἰδιωτικῶν ἐπιστολῶν πρὸς τοὺς μεγάλους τῆς γῆς. »

— Ἡ τελευταία Ἑπαλις τοῦ Βίδου ἐτυνάθη ἀπροσδοκίτως εἰς τὸν ἀέρα μετὰ καταχθονίου πατάγου ὃ δ' ἐκσφενδονισμὸς τῶν λίθων καὶ τρομερὸς κλονισμὸς ἐπέφερον ἀκαταλόγιστους ζημίας εἰς πολλὰς τῶν μᾶλλον ἐκτεθειμένων οἰκιῶν, εἴθε νὰ ἦτο τοῦτο τὸ τελευταῖον σημεῖον τοῦ δαιμονίζοντος τὴν Ἑπτάνησον διαβόλου!

— Συνιστῶμεν θερμότατα εἰς τὴν ἐσκαμμένην ἀνάγνωσιν τοῦ φιλοκάλου καὶ πολυπράγμονος κοινοῦ μας τοῦ παντὸς ἐπαίνου ἀνώτερον Περιοδικὸν « Η ΜΕΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ » τοῦ Ἰατροῦ Γουδα, εἶναι σύγγραμμα τὸ ὁποῖον ὤφειλον νὰ ἔχωσιν ὅλοι οἱ οἰκογενειάρχαι, οἱ πρὸς τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ προτιθέμενοι νὰ μορφώσωσι τὰς οἰκογενείας των, τοῦ Κ. Γουδα τὸ πόνημα ὤφειλε νὰ ἦνε τὸ ἐγκόλπιον παντὸς ἀληθοῦς Ἑλληνοῦ.

— Καὶ αὐτὰς ἐδημοσιεύθη καὶ προκήρυξις τοῦ Ἀρμοστοῦ περὶ ἀναβολῆς τῆς Βουλῆς. Οἱ Ἐνωσοφόδοι τοῦ τόπου ἐλήθησαν τῆς προκηρύξεως ταύτης ὡς οἱ ναυαγισμένοι τῆς τελευταίας σανίδος τοῦ πλοίου, τοῖς εὐχόμεθα νὰ μὴ πνιγῶσι.

— Ἀξιολόγον καὶ πλήρη πατριωτισμοῦ ἐπιστολὴν ἀπεύθυνε, ὀλίγον τι πρὸ τῆς θανάτου, ὁ μακαρίτης Δάνδολος, πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων Ἰπουργὸν τῆς Α. Μ. Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, λυπούμεθα ὅτι τὸ

σπενὸν τοῦ χώρου δὲν μᾶς ἀπιτρέπει τὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος καθ' ὀλοκληρίαν ἢ καὶ κατὰ περιοχὴν καταχωρίσιν τῆς, θέλομεν τὸ πράξει προσεχῶς.

ΠΩΣ ΜΟΥ ΕΦΑΝΗΚΕ Η ΖΑΚΥΘΟ.

Σὰ σκοτεινὸς βρυκόλακας ὅπου στὸν Κόσμο βγαίνει,
Καὶ σὲ ζωὴ π' ἀνέρχεται ποῦχε λησμονημένη,
Καὶ βλέπει φῶς καὶ ἥλιο, κάμπους καὶ πρασινάδες,
Ἄνθους, λουλουδιὰ ἀπάντεχα κ' ἄμετραις ὁμορφίδες —
Κ' ἀκούει φωναῖς χαρούμεναις τραγούδια καὶ χοροῦς,
Καὶ βλέπει ζωῆς κίνησιν νὰ φθάνη τὸ οὐρανούς·
Ἔτσι καὶ γῶ εὐρέθηκα, Ζάκυθο εὐτυχισμένη,
Ὦντες τῆ γῆς σου ἐπάτησα τὴν ἔρωτοπλασμένη —
Δέξουτο ἐτοῦτο δέξουτο, σὰ νάτανε παιδιοῦ σου
Γλυκὸ φιλὶ καὶ μοῖραστο, σ' ὅλους τοὺς κάτοικούς σου.

ΤΩ ΦΙΛΩ Ν. Κ.

Σοῦ λὲν πῶς τὸ Βαπόρη συντομεύει
Ἀπόστασες καὶ τρέχει σὰν ξιφτέρι·
Εἶνε τρεῖς μῆνες ὅπου ταξιδεύει
Κάποιος γιὰ ναῦρη ἀγαπημένο αἰτέρι
Κ' ἀκόμη ἀπὸ Κορφοῦς, μὲ τόσο ζόρι,
Δὲν ἐφθασε στὴ Σμύρνη . . . τὸ Βαπόρι !

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ.

Π αλλὰδιον ἐγένηκες
Υ νοησιᾶς καὶ τρέλλας,
Υ πέρποτε δὲ ἄλλοτε
Υ ἀμπρὸς διὰ κοπέλας·
Ο ρῶν δὲ γλυκοκῦττασμα
Μ ἂν τὸν τρελλὸν πηδάς ! !

Π σακίς δὲν σ' εθαύμασα
Π λιστολισμένον
Υ υχνόλαδον δὲ τὰ μαλιὰ
Π πίσης βεβρεγμένον ; !
Ι δοῦ σ' ὀρῶ νῦν νὰ βαστάς
Υ ὕο ἢ τρεῖς ὀμπρέλες
Π σύγως ἐε' ν' ἀκολουθᾶς
Τε α' δοῦλος τὲς κοπέλας ! !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
Α. ΜΕΛΑΘΗΝΟΠΟΥΛΟΣ.